

УДК 351.75:342.9

К. Л. Бугайчук
кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач науково-дослідної лабораторії з проблем протидії злочинності
Харківського національного університету внутрішніх справ

КОНТРОЛЬ ЯК СКЛАДОВА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ: ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Постановка проблеми. Будь-яка управлінська діяльність, незалежно від сфери та суб'єктів її здійснення, має проходити перевірку на її відповідність встановленим вимогам, стандартам, алгоритмам з метою забезпечення оптимальних умов функціонування системи управління та досягнення визначених цілей. Зазначена діяльність, щодо систематичного спостереження та оцінки поточного стану соціальної системи і процесів, що в ній відбуваються на предмет попередження і виявлення недоліків, а також коригування подальшої діяльності отримала в літературі назву «контроль».

В сучасних умовах діяльності Національної поліції контрольна діяльність набуває нових ознак та особливостей застосування, зберігаючи при цьому свої базові ознаки. В той же час маємо наголосити, що визначення сутності та змісту контрольної діяльності щодо процесу публічного адміністрування в органах Національної поліції до недавнього часу не було предметом наукового опрацювання, більш того можна спостерігати певні розбіжності у визначенні самого поняття контролю, принципів його здійснення, основних функцій тощо. На підставі вищевикладеного вважаємо, що перш ніж висвітлювати особливості здійснення контролю в процесі публічного адміністрування в органах Національної поліції, слід ретельно проаналізувати його базові складові та відмінності від інших споріднених правових категорій.

Аналіз останніх публікацій. Звісно, що дослідження питань пов'язаних із проведенням контрольної діяльності проводилися багатьма спеціалістами у сферах управління органами Національної поліції та органів внутрішніх справ (Сокуренько В.В., Ортинський В.Л.) [1; 2]; державного управління та адміністративного права (Галуцько В.В., Євтушенко О.Н.) [3; 4]; адміністративного менеджменту та публічного адміністрування (Новікова М.М., Дунда С.П., Гордієнко Л.Ю.) [5-7]. Разом з цим та в залежності від сфери наукових пошуків в них висвітлені дуже різнопланові аспекти категорії «контроль», а отже виникає потреба в узагальненні отриманих вченими результатів та подальшого їх проектування на систему органів Національної поліції України.

Метою статті маємо визначити проведення наукового аналізу поняття «контроль» в контек-

сті публічного адміністрування в органах Національної поліції, здійснення класифікації його основних принципів та функцій.

Виклад основного матеріалу. В науковій літературі термін «контроль» розглядається з декількох різнопланових позицій. Фахівці в галузі управління в органах внутрішніх справ визначають його як загальну функцію управління, що являє собою спостереження (нагляд) та перевірку відповідності функціонування об'єкта прийнятим управлінським рішенням, визначення результатів їх виконання, виявлення допущених відхилень від нормативних установлень (законів, стандартів, наказів, тощо), від принципів організації та регулювання діяльності, що перевіряється [1, с. 190-191; 2, с. 107].

У роботах з питань державного управління, адміністративного права, менеджменту, публічного управління та адміністрування під терміном «контроль» розуміється:

– вид діяльності, який полягає в тому, що суб'єкт контролю здійснює перевірку й облік того, як контрольований об'єкт виконує покладені на нього завдання та реалізує свої функції. Призначення контролю полягає у виявленні невідповідності його об'єкта тим чи іншим правомірним оціночним критеріям для подальшого застосування адекватних заходів реагування [3, с. 151];

– цілеспрямований вплив на об'єкти управління, який передбачає систематичний нагляд, спостереження за їхньою діяльністю – виявлення відхилень від установлених норм, правил, вимог чи завдань їхнього виконання [4, с. 207-208];

– процес забезпечення досягнення підприємством своєї мети. Процес контролю полягає у встановленні стандартів, вимірі фактично досягнутих успіхів і проведенні корекції в тому випадку, якщо досягнуті результати суттєво відрізняються від встановлених стандартів [5, с. 65];

– процес, який повинен забезпечити відповідність функціонування об'єкта управління прийнятним управлінським рішенням і спрямований на успішне досягнення поставленої мети [8, с. 465].

Енциклопедична література говорить, що контроль це виявлення відповідності діяльності та її результатів встановленим орієнтирам; забезпечення суб'єктів управління інформацією про процеси

розвитку організації / інших об'єктів управління (на основі системи організованих спостережень, вимірів, стандартів тощо), що створює підстави для втручання у перебіг зазначеного процесу з метою зміни окремих напрямів діяльності [9, с. 305].

На підставі вищевикладеного можна стверджувати, що термін контроль у адміністративно-правовій літературі розуміється як:

- окрема функція управління (адміністрування);
- процес впливу суб'єкта управління на об'єкт управління, тобто як вид діяльності керівника чи іншої уповноваженої особи;
- окрема стадія процесу управління (адміністрування), яка має свої особливості організації та етапи проведення.

Основна мета контролю, як стадії процесу адміністрування, полягає у забезпеченні виконання управлінських рішень, як окремої функції адміністрування – досягнення мети діяльності об'єкта адміністрування (управління) [10].

Крім вищевикладеного слід відмітити, що в багатьох роботах вчені використовують різноманітні терміни для опису контролю стосовно функціонування різноманітних соціальних систем: «внутрішній контроль», «зовнішній контроль», «внутрівідомчий контроль», «управлінський контроль», «адміністративний контроль».

Адміністративний контроль, на думку Дунди С.П. та Гордієнко Л.Ю. це управлінська діяльність, спрямована на визначення поточного стану керуючої підсистеми системи управління організацією і процеси що в ній відбуваються, з метою виявлення можливих відхилень від заданого режиму функціонування. Основна мета адміністративного контролю полягає у своєчасному отриманні інформації про те, чи були досягнуті поставлені цілі і виконані завдання [6, с. 79; 7, с. 86-87].

Стосовно сфери державного управління висувається позиція згідно з якою внутрішній контроль здійснюють органи державного управління, що перебувають між собою у стані адміністративного підпорядкування, а зовнішній контроль здійснюється органами, наділеними контрольними повноваженнями щодо організаційно невідпорядкованих об'єктів і в основному стосується однієї зі сторін їхньої діяльності [4, с. 209].

Петренко С.М. визначає внутрішній контроль як комплекс контрольних дій, організованих власником і керівництвом підприємства, спрямованих на досягнення мети підприємства з позиції оцінки управлінської діяльності щодо різних рівнів управління в частині ідентифікації і зниження ризику ведення бізнесу [11, с. 10].

Існує і нормативне визначення внутрішнього контролю, згідно з яким внутрішній контроль – це управлінський контроль, який допомагає керівництву в управлінні і виконанні завдань

на постійній основі, тому внутрішній контроль не повинен розглядатися як окрема система органів державного і комунального сектору [12].

Малиновський В.Я. у власних працях говорить, що внутрішній контроль є відомчим контролем для систематичної перевірки виконання рішень об'єктами управління. Такий контроль, на думку дослідника, не виходить за межі самої управлінської системи, органи якої перебувають в адміністративній підпорядкованості. Крім того він додає, що внутрішній контроль можна назвати ще адміністративним контролем. Головною метою адміністративного контролю є перевірка якості виконання поставлених завдань, своєчасного виявлення проблем [13, с. 231-232].

Під управлінським контролем розуміють систему обліку та використання інформації з метою оцінки ефективності використання ресурсів компанії (фінансових, трудових, матеріальних, нематеріальних) та компанію в цілому та спрямовує на досягнення визначеної стратегії [14]. У закордонних виданнях він розглядається як процес з використанням якого менеджер впливає на інших членів організації з метою впровадження стратегії цієї організації [15, с. 46].

Отже можна констатувати, що розбіжність в змісті понять внутрішнього, внутрівідомчого, управлінського та адміністративного контролю зумовлена аспектами та особливостями сфер щодо яких науковці намагаються визначити термін «контроль».

Якщо вести мову про систему державного управління, то внутрішній контроль, це контроль, який здійснюється всередині системи органів виконавчої влади.

На противагу цьому, якщо розглядати внутрішньоорганізаційну діяльність будь-якого державного органу, установи, організації або господарського підприємства, то внутрішній контроль виступає загальною функцією адміністрування в системі даного органу, поряд із загальними функціями планування, аналізу, організації тощо.

В той же час, якщо вести мову про адміністрування як певний управлінський процес, то контроль, який є його органічною стадією набуває характер управлінського, а точніше адміністративного, на підставі якого оцінюється процес виконання прийнятих управлінських рішень.

Отже, стосовно процесу публічного адміністрування контроль слід розглядати в двох аспектах: як окрему функцію адміністрування, а також як окрему стадію процесу адміністрування.

Зрозуміло, що контроль має здійснюватися на підставі відповідних керівних правил, вихідних ідей, які у юридичній літературі зазвичай описуються поняттям «принципи контролю».

На підставі вищевикладеного та керуючись здобутками Битяка Ю.П., Весніна В.Р., Новіко-

Таблиця 1

Співвідношення внутрішнього, внутрішньоорганізаційного та адміністративного контролю

Ключова сфера	Вид контролю	Сутність (ключовий аспект)
Система органів виконавчої влади	Внутрішній контроль	Функція державного управління
Державний орган, установа, організація, господарське підприємство	Внутрішньоорганізаційний контроль	Загальна функція процесу адміністрування (управління)
Процес адміністрування (управлінський процес)	Адміністративний (управлінський контроль)	Окрема стадія процесу адміністрування

ва Б.В., Ортинського В.Л., Плішкіна Ю.В., Сокурєнка В.В. [1, с. 191-192; 2, с. 111; 16, с. 516-518; 17, с. 225-226; 18, с. 371-373; 19, с. 254-255], можемо навести власну класифікацію принципів здійснення контролю:

1) **Нормативної обґрунтованості.** Під час здійснення контролю уповноважені суб'єкти Національної поліції мають перевіряти дії підлеглих на предмет відповідності нормативно встановленим стандартам діяльності, планам, програмам або іншим раніш прийнятим управлінським рішенням. Вони також мають порівнювати відповідність дій контрольованих осіб на предмет дотримання ними вимог чинного законодавства та інших нормативно-правових актів держави. В той же час сама контрольна діяльність має відповідати нормативно визначеним повноваженням суб'єктів контролю, які можуть міститися у державних нормативних актах, локальних нормативно-правових актах МВС України та Національної поліції.

2) **Об'єктивності.** Він означає, що перевірка роботи об'єктів адміністрування або прийнятих управлінських рішень має здійснюватися незалежно від сторонніх суб'єктивних впливів з боку вищих ланок адміністрування, а висновки за результатами контролю мають робитися виходячи із фактичного стану справ, а не на підставі міфічної доцільності чи доречності. Усі узагальнення та висновки мають бути обґрунтовані достовірними фактами (інформацією).

Принцип об'єктивності внутрішньоорганізаційного та адміністративного контролю в системі Національної поліції втілюється у створенні незалежних контролюючих суб'єктів, яким в системі Національної поліції є управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування [20]. В той же час, коли ухвалюються управлінські рішення вони можуть передбачати у своєму змісті положення стосовно призначення осіб, відповідальних за здійснення контролю за виконанням такого рішення.

3) **Професіоналізму та науковості.** Оскільки контроль здійснюється спеціально уповноваженими суб'єктами, вони повинні відповідати певним кваліфікаційним вимогам, які будуть свідчити про їх професіоналізм та здатність реалізовувати контрольні повноваження. Науковість означає те, що критерії оцінки виконання управлінських рі-

шень в системі Національної поліції мають бути науково обґрунтованими, а сам процес контролю відповідати сучасним тенденціям, формам та методам адміністрування, що застосовуються в діяльності провідних управлінських систем.

4) **Гласності.** В системі Національної поліції гласність є необхідною умовою прозорості та відкритості, як діяльності органів поліції загалом, так і окремих її органів, підрозділів та керівників. Більш того, гласність контролю дозволяє усім органам підрозділам бачити особливості здійснення контролю, вимоги до виконання управлінських рішень, наказів та розпоряджень, а також типові помилки і недоліки, що зустрічаються в роботі виконавців.

В той же час, слід відмітити, що дотримання принципу гласності має відбуватися із врахуванням того, що в системі Національної поліції існує інформація з обмеженим доступом, а значить деякі результати контрольних заходів можуть бути недоступними для широкого загалу особового складу та громадськості.

5) **Систематичність та безперервність.** Контроль не повинен відбуватися епізодично або здійснюватися тільки після виконання управлінського рішення, а відбуватися протягом всього процесу його виконання, всіма суб'єктами адміністрування та відповідно до усіх напрямів діяльності поліцейських органів та підрозділів. Втілення зазначеного принципу можливо спостерігати на прикладі виділення в науковій літературі таких видів адміністративного контролю як попередній, поточний та заключний [1, с. 192-193; 5, с. 65-66].

6) **Принцип систематичності та безперервності** забезпечується плановістю контрольних заходів. Так в роботі органів та підрозділів поліції кожного року розробляються типові плани роботи, контроль за виконанням яких є чітко встановленим та визначеним (щомісячно, раз в півріччя, щорічно). До того ж суб'єкти здійснення адміністративного контролю в своїх планах роботи передбачають проведення контрольних заходів відповідно до певних напрямів діяльності органу чи підрозділу.

7) **Стратегічна спрямованість.** В кінцевому результаті контроль має бути спрямований на досягнення стратегічних цілей діяльності системи Національної поліції. В частині здійснення адміні-

стративного контролю стратегічна спрямованість означає те, що він має встановлювати відповідність управлінських рішень стратегічним цілям діяльності системи Національної поліції України.

8) **Оперативність та результативність.** Цей принцип означає те, що контрольні заходи мають здійснюватися із достатньою швидкістю, яка необхідна для перевірки управлінських рішень та заходів, вжиття усіх можливих мір стосовно усунення виявлених недоліків, коригування запланованих заходів та притягнення винних до відповідальності.

Результативність говорить про те, що контроль має приводити до конкретного результату, не обмежуючись тільки процесом здійснення контрольних заходів. Такий результат може бути виражений у певних висновках, керівних вказівках, довідках, наслідком яких можуть стати зміни в діях підконтрольних об'єктів або окремих виконавців, коригування змісту управлінських рішень тощо.

9) **Персональна орієнтація.** Внутрішньоорганізаційний та адміністративний контроль в системі Національної поліції має бути орієнтований на конкретних виконавців, враховувати управлінські горизонтальні та вертикальні зв'язки, психологічні особливості виконавців. В той же час предметом контролю має бути не сама особа, а відповідні заходи чи діяльність, що робить процес адміністративного контролю об'єктивним та спрямованим на досягнення запланованого результату.

Крім вищезазначеного слід наголосити на відмінності поняття «контроль» від споріднених категорій: облік, аналіз, перевірка діяльності.

Стосовно обліку маємо відмітити, що він може бути основою та підставою здійснення контролю. Облік має своїм змістом одержання та систематизацію інформації про діяльність об'єкту адміністрування, стан виконання управлінських рішень тощо. В процесі обліку відсутня оцінка діяльності підконтрольного об'єкта та порівняння його із відповідними стандартами або вимогами. Під час обліку зібраний масив інформації, в основному, виражається кількісними показниками, наприклад, кількість проведених заходів, виконаних документів, підготовлених рішень та ін.

Підтверджує цей висновок позиція Ортинсько-го В.Л., який говорить, що облік в органах внутрішніх справ – це отримання, обробка, аналіз і систематизація відомостей про результати функціонування системи та виконання її працівниками доручених їм завдань, виражених у кількісних показниках [2, с. 117].

Як вже ми зазначали, за поглядами багатьох науковців виділяються такі види контролю як попередній, поточний та заключний, які здійснюються на різних етапах виконання управлінських рішень [18, с. 374-375; 4, с. 210-211; 5, с. 65-66],

а отже слід відрізнити контроль від перевірки виконання. Перевірка виконання, наприклад в системі адміністративного контролю, здійснюється під час поточного або заключного контролю, в той же час, коли спеціалістами наголошується на здійсненні попереднього контролю, як такого, що відбувається до початку активних виконавчих дій. У цьому разі перевірка виконання є органічною складовою процесу контролю.

Стосовно аналізу відмітимо, що він виступає методом контрольної діяльності та передбачає поділення процесу виконання управлінських рішень або здійснення певних дій на складові частини, їх порівняння, виділення ключових особливостей, тенденцій, закономірностей з метою кращого розуміння контрольованого об'єкту, встановлення відповідності певним стандартам та своєчасного внесення коректив.

На цій підставі можемо зробити висновок, що у процесі здійснення публічного адміністрування контроль виконує декілька **важливих функцій**:

1) Функцію перевірки, яка встановлює обґрунтованість рішень, відповідність проведених заходів встановленим вимогам, наявність помилок та необхідність коригування управлінських процесів.

2) Облікову функцію, яка являє собою збір та узагальнення інформації (даних) про стан об'єкта адміністрування. Облікова функція має інформаційний характер, адже завдяки їй суб'єкти адміністрування отримують дані про стан функціонування підконтрольного об'єкта.

3) Превентивну функцію. Одне з головних призначень адміністративного контролю – не виявлення помилок та покарання винних, а запобігання виникненню негативних факторів, що можуть вплинути на якісне виконання рішень чи здійснення відповідної професійної діяльності.

4) Функцію комунікації, завдяки якій забезпечується постійний зворотний зв'язок між учасниками контролю, завдяки чому виконання управлінських рішень або здійснення інших внутрішньоорганізаційних процесів в системі Національної поліції є більш прогнозованим та зрозумілим.

5) Функцію оцінки, яка проявляється у висновках щодо ефективності прийнятих управлінських рішень, або функціонуванні окремих елементів системи адміністрування на підставі порівняння із встановленими стандартами або правилами. В той же час оцінка показує ступінь досяжності визначених цілей.

6) Функція коригування та розвитку. На підставі оцінки та отриманих результатів процесу адміністрування можуть бути скориговані, щоб забезпечити досягнення мети прийнятого управлінського рішення або вчинення певних владних дій. Крім того контроль допомагає виявити пер-

спективні напрями розвитку відносин адміністрування, нові можливості функціонування та розвитку поліцейських органів або підрозділів і таким чином виступити основою для прийняття нових управлінських рішень.

Висновки із проведеного дослідження.

1. Контроль в системі публічного адміністрування в органах Національної поліції можна розглядати з двох позицій: як окрему загальну функцію адміністрування (внутрішньоорганізаційний контроль), як окрему стадію процесу адміністрування (адміністративний (управлінський) контроль).

Отже в узагальненому вигляді контроль являє собою цілеспрямовану діяльність суб'єктів публічного адміністрування, яка полягає у систематичному, об'єктивному, професіональному спостереженні, нагляді, перевірці діяльності підконтрольних об'єктів або виконання прийнятих управлінських рішень, на предмет їх відповідності встановленим стандартам чи правилам та внесення своєчасних коректив для досягнення цілей прийняття таких рішень чи діяльності об'єкту адміністрування.

2. Основними завданнями контролю в системі публічного адміністрування в органах Національної поліції слід визнати:

- забезпечення дотримання органами та підрозділами Національної поліції України Конституції України, законів, указів Президента, постанов Верховної ради, Кабінету Міністрів та інших підзаконних нормативних актів, в тому числі прийнятих МВС України та Національною поліцією України;

- забезпечення обґрунтованості, об'єктивності та результативності прийнятих управлінських рішень;

- підвищення виконавської дисципліни в системі Національної поліції, оптимізація управлінських процесів, удосконалення форм, методів, принципів роботи органів та підрозділів Національної поліції;

- усунення недоліків в поточній роботі та надання організаційно-методичної допомоги контролюваним виконавцям та підрозділам поліції;

- удосконалення стандартів діяльності системи Національної поліції впровадження в її поточну роботу новітніх досягнень та передового закордонного досвіду.

3. Принципи контролю представляють собою закріплені у нормативно-правових актах, а також сформовані управлінською практикою керівні ідеї, правила, що мають обов'язкову природу та відповідно до яких здійснюється внутрішньоорганізаційний та адміністративний контроль в системі Національної поліції України.

До основних принципів контролю слід віднести наступні: нормативної обґрунтованості, об'єктив-

ності, професіоналізму та науковості, гласності, систематичності та безперервності, стратегічної спрямованості, оперативності та результативності, персональної орієнтації.

4. Функції контролю в системі публічного адміністрування в органах Національної поліції доцільно визначити, як відносно відокремлені напрями контролю, які складаються з певних дій та операцій і спрямовані на забезпечення досягнення цілей прийнятих управлінських рішень та належного функціонування системи поліцейських органів і підрозділів. Основними функціями контролю в системі публічного адміністрування в органах Національної поліції України можна визнати наступні: перевірки, облікову, превентивну, комунікації, оцінки, коригування та розвитку.

Перспективними напрямками подальших досліджень маємо визначити аналіз видів та стадій контролю в органах Національної поліції України.

Література

1. Управління органами Національної поліції України: підручник; за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. В. В. Сокурєнка; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків: Стильна типографія. 2017. 580 с.
2. Ортинський В.Л., Кісіль З.Р., Ковалів М.В. Основи управління в органах внутрішніх справ України (схеми, визначення, поняття, принципи, основні засади): Наочний посібник. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ. 2007. 190 с.
3. Галунько В.В., Курило В.І., Короєд С.О. та ін. Адміністративне право України. Т.1. Загальне адміністративне право: навчальний посібник; за ред. проф. В.В. Галунька. Херсон: Грінь Д.С. 2015. 272 с.
4. Євтушенко О.Н. Державне управління (Основи теорії державного управління): [навчальний посібник у трьох частинах. Миколаїв: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили. 2013. Ч. 1. Основи теорії державного управління. 2013. 268 с.
5. Новікова М.М. Конспект лекцій з дисципліни «Менеджмент і адміністрування (адміністративний менеджмент)» (для студентів усіх форм навчання на пряму підготовки 6.030601 – Менеджмент). Харків: ХНУМГ ім. О.М. Бекетова. 2016. 98 с.
6. Дунда С.П., Побережна М.П. Адміністративний менеджмент: Конспект лекцій для студ. напр. 6.030601 «Менеджмент» денної та заочн. форм навч. К.: НУХТ, 2013. 122 с.
7. Гордієнко Л.Ю. Адміністративний менеджмент: навчальний посібник. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця. 2016. 216 с.
8. Гуцайлюк З. В. Економічний контроль і контрольна функція бухгалтерського // Сучасні проблеми економіки і менеджменту: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції, Львів, 10-12 листопада 2011 року / Національний університет «Львівська політехніка», Інститут економіки і менеджменту. Львів: Видавництво Львівської політехніки. 2011. С. 465-466
9. Енциклопедія державного управління: у 8 т. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України; наук.-ред. колегія: Ю.В. Ковбасюк (голова) та ін. К.: НАДУ. 2011 Т. 8: Публічне врядування / наук. ред. кол.: В. С. Загорський (голова), С. О. Телешун (спів-

голова) [та ін.]; Львівський регіональний інститут державного управління. Національна академія державного управління при Президенті України. Львів: ЛРІДУ НАДУ. 2011. 630 с.

10. Контроль як функція управління. Київський міський центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій. URL: <https://goo.gl/d9mDQx>

11. Петренко С.М. Внутрішній контроль діяльності підприємства і його інформаційне забезпечення: теорія, методологія, організація: автореф. дис. ... д-ра екон. наук. Київ, 2010. 39 с.

12. Про внесення змін до Концепції розвитку державного внутрішнього фінансового контролю та затвердження плану заходів щодо її реалізації на період до 2015 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 22.10.2008 № 1347-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1347-2008-%D1%80>

13. Малиновський В.Я. Державне управління: Навчальний посібник. Луцьк: Ред.-вид. відд. «Вежа» Вол. держ. ун-ту ім. Лесі Українки. 2000. 558 с.

14. Кузнецов А.А. Управлінський контроль: сутність, місце та призначення // Європейський вектор економічного розвитку. 2015. № 2. С. 97-106. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ever_2015_2_10

15. Anthony, R. Management Control Systems / Anthony, R., Govindarajan, V. Chicago, Mc-Graw-Hill IRWIN, 2007. 320 p.

16. Плішкін В.М. Теорія управління органами внутрішніх справ: Підручник; за ред. канд. юрид. наук Ю.Ф. Кравченка. К.: Національна академія внутрішніх справ України. 1999. 702 с.

17. Новіков Б.В., Сініок Г.Ф., Круш П.В. Основи адміністративного менеджменту: Навч. посіб. К. Центр навчальної літератури. 2004. 560 с.

18. Веснин В.Р. Менеджмент: учеб. 3-е изд., перераб. и доп. М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2006. 504 с.

19. Адміністративне право: підручник; за заг. ред. Ю.П. Битяка, В.М. Гаращука, В.В. Зуй. Х.: Право. 2010. 624 с.

20. Про затвердження Типового положення про управління організаційно-аналітичного забезпечення та оперативного реагування головних управлінь Національної поліції України в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях, м. Києві: Наказ МВС України від 22.01.2016 № 39

Анотація

Бугайчук К. Л. Контроль як складова публічного адміністрування в органах Національної поліції: загальнотеоретичний аспект. – Стаття.

У статті досліджені ознаки та сформульовано поняття контролю в системі публічного адміністрування в органах Національної поліції. Автором проведено розмежування контролю від споріднених правових категорій: облік, аналіз, перевірка виконання. Проаналізовані та сформульовані основні принципи та функції контролю в системі публічного адміністрування в органах Національної поліції.

Ключові слова: контроль, облік, публічне адміністрування, Національна поліція України.

Аннотация

Бугайчук К. Л. Контроль как составляющая публичного администрирования в органах Национальной полиции: общетеоретический аспект. – Статья.

В статье исследованы признаки и сформулировано понятие контроля в системе публичного администрирования в органах Национальной полиции. Автором проведено разграничение контроля от родственных правовых категорий: учет, анализ, проверка исполнения. Проанализированы и сформулированы основные принципы и функции контроля в системе публичного администрирования в органах Национальной полиции.

Ключевые слова: контроль, учет, публичное администрирование, Национальная полиция Украины.

Summary

Bugaychuk K. L. Control as a component of public administration in the National Police: a general theoretical aspect. – Article.

The article examines the signs and formulates the concept of control in the system of public management in the bodies of the National Police. The author carried out a distinction between control and related legal categories: accounting, analysis, verification of execution. The basic principles and functions of control in the system of public management in the bodies of the National Police are analyzed and formulated.

Key words: control, accounting, public management, National Police of Ukraine.